

השבת של נחמן רבי נחמן אפרסלם

עלון מספרי תורה
צופים תורה

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר: (קל"מ ב', סז)

טוב להגיד ולשיר נ נחמן נחמן מאומן לזכות לכל הישועות

שבת שמייני

📖 **וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם... (ט, כב)**

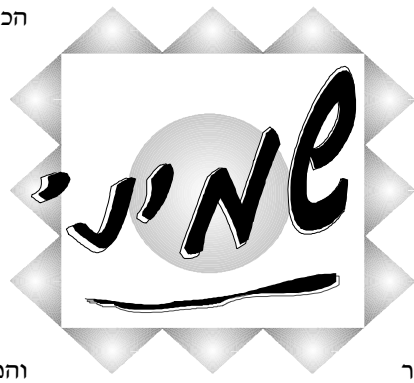
כי הכהן הוא בחינת דעת בחינת שמירת הברית בבחינת כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה וכו' וכמו שכתוב יורו משפטיך וכו' לישראל כי שמרו אמרתך ובריתך ינצרו. ועל כן כל הברכות בידם (כמובא בלקוטי מוהר"ן א' – סימן ל"א). ועיקר הברכה על ידי נשיאת הידים בחינת שאו ידיכם קדש וברכו וכו' דהיינו שצריכין לשאת בחינת הידים שהם בחינת עשיה בחינת ממון הנמשך על ידי מעשה ידיו צריך לשאת את בחינת הידים אלו להדעת. ואז כשמקשר העשיה דהיינו הממון להדעת משם נמשכין כל הברכות, בחינת: וברך בכל אשר תעשה. וזהו: **וישא אהרן את ידיו** ואז דייקא **ויברכם** ברכת כהנים **יברך ה'** – בממון, **וישמך** – מן המזיקין, כי אז נמשך ממון דקדשה שהוא בחינת ברכה שהוא משמר מן המזיקין והסטרא אחרא שהם בחינת אנפין שוכין כי הממון מקשר להדעת שממש נמשך ברכה... (ליקוטי הלכות – הלכות גניבה ב' - אות י"ג)

📖 **ועל פני כל העם אכבד... (י, ג)**

הכבוד הוא בחינת 'אם כל חיי, כי הוא שרש כל הנפשות כלם. ועל כן כשזוכין לקבל ולהמשיך הכבוד בשלמות, אזי הכבוד מביא נפשות חדשות. אך לפעמים כשבא כבוד חדש להאדם, ואין זוכין להמשיך ולקבל הכבוד בשלמות, אזי הוא אוסף אליו נפשות, חס ושלוש, ונסתלקין על ידי זה נפשות, חס ושלוש. ועל כן בכל עת שרצה השם יתברך להגדיל הכבוד דקדשה, אך עדיין לא היה זמן הגאולה בשלמות, היה בהכרח שימותו נפשות ישראל על קדוש השם. וזה בחינת **"ונקדש בכבודי"** הנאמר בהקמת המשכן, כי עיקר הכבוד דקדשה, בחינת התגלות כבוד השם, היה במשכן ובית המקדש, כמו שכתוב: **"וכבוד ה' מלא את המשכן"**, וכן: **"וכבוד ה' מלא את הבית"**. אך מחמת שגם אז לא נתתקן עדיין חטא העגל, ולא נתתקן עדיין בחינת הכבוד בשלמות, מזה נמשך שבזמן שבא הכבוד לישראל בעת הקמת המשכן, נאספו אז אל הכבוד שני נפשות קדושות מאד, שהם נדב ואביהוא שנסתלקו אז, כי הכבוד אספם אליו, בחינת **"כבוד ה' יאספך"**.

וזה בחינת **"ונקדש בכבודי"**, שנאמר על הסתלקות נדב ואביהוא בעת הקמת המשכן. ומזה נמשך גם מיתת עזא בעת שנשא דוד את הארון למקומו, ומזה נמשך גם כן מה שקדם שנתגלה מקום הבית המקדש בימי דוד, ששם עיקר התגלות כבודו יתברך, היה תחלה דבר גדול ונאספו כמה אלפים נפשות מישראל, וכל זה מחמת שלא נתתקן עדיין הכבוד בשלמות, ואז יש אחיזה עדיין להדינים והסטרא דמותא בהכבוד, חס ושלוש. ועל כן בעת שבא כבוד גדול, מתגברים הם אז חס ושלוש וגורמים שיסתלקו נפשות אל הכבוד. ומזה נמשך ההרגה הגדולה, שנהרגו כמה אלפים נפשות מישראל על קדשת שמו יתברך בשנת ת"ח, כידוע, וזה דייקא מחמת שהיה אז עת הפקידה שיבוא משיח, דהיינו שיחזר הכבוד לישראל בשלמות, כמובא בזוהר הקדוש מהפקידה והישועה הגדולה שהתנבאו התנאים הקדמונים על פקידת שנת ת"ח. ומחמת שעדיין לא נתברר הכבוד בשלמות, ולא זכו אז ישראל לקבל הארת הישועה הגדולה והתגלות הכבוד שהיה צריך להתגלות אז בשלמות, על כן אסף אליו הכבוד אז כמה אלפים נפשות שנהרגו על קדוש השם, וזה בחינת **"כבוד ה' יאספך"**.

ובאמת גם זו לטובה, וזה בעצמו היה הכנה גדולה לגאולה שלמה העתידה לבוא במהרה בימינו, כי כל הנפשות שנהרגו ומתו על קדוש השם מיום החרבן עד היום, כלם מנויים וספורים אצלו יתברך, ועל ידי

כלם נתרבה ונתגדל ונתכבד ונתקדש שמו יתברך ביותר, כי בזמן הגלות עיקר הגדלת שמו יתברך הוא על ידי המתים ונהרגים על קדשת השם. והנפשות אלו הנהרגים על קדשת השם, שהוא למען כבוד שמו יתברך, הם נאספין ונכללין תכף בכבודו יתברך, בבחינת **"כבוד ה' יאספך"**, ודייקא על ידי אלו הקדושים נשלם ונתתקן ונתרבה ונתגדל הכבוד דקדשה בשלמות, ועל ידי זה בעצמו נזכה שיבוא עלינו במהרה בימינו הכבוד לטובה ויביא לנו נפשות חדשות רבות, בבחינת **"הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום**, אני ה' בעתה אחישה", וזה יהיה על ידי הכבוד הגדול שיקבלו ישראל בעת הגאולה במהרה בימינו, שאז יגדל מאד כבוד השם וכבוד ישראל, וכמבאר בפסוקים רבים מגדל הפלגת הכבוד שיהיה אז לישראל. ואז יהיה קבוץ גלויות על ידי גדל הכבוד שיבוא לישראל, כי הכבוד הוא שרש הנפשות, ולשם נמשכין ובאין כל הנפשות, וזה בחינת גדל קבוץ הנפשות בימי המשיח, כמו שכתוב: **"הביאי בני מרחוק ובנותי מקצה הארץ, כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתי"**, כי קבוץ נפשות ישראל בבחינת **"הביאי בני מרחוק וכו"** יהיה על ידי גדל הכבוד שיהיה לישראל אז, שעל ידי זה יהיו נמשכין ונקראים כלם אל הכבוד, ויחזרו ויתקבצו לתוך ארץ ישראל וירושלים, ששם עיקר כבוד ה', ואז יבוא הכבוד לנו עם כמה נפשות, ועל ידי זה ירבו ישראל אז מאד, כמו שכתוב: **"הקטן יהיה לאלף וכו"** כנ"ל, כי כשבא הכבוד לטובה, נמשכין כמה נפשות חדשות על ידו כנ"ל (לקוטי הלכות - הלכות חובל בחבירו ג' - אותיות ז' ח' לפי אוצר היראה - כבוד, כ"ב)

📖 **כל מפרשת פרשה ושעת ששע פרסות מעלת גרה בבהמה... (יא, ג)**

ידוע שבהמות טהורות וחיות טהורות הם מבחינת נגה, בחינת תרגום, שהוא מערב טוב ורע; והמינים הטמאים הם מבחינת השלש קליפות טמאות, שהם כלו רע לגמרי. ועל כן הבהמה טהורה, הסימן שלה, שהיא מעלת גרה ומפרסת פרסה. כי ידוע שבכל הדברים שבעולם יש בהם ניצוצות הקדשה, הינו בחינת נפשות קדושות שנפלו ממדרגתן מבחינת מדבר ונתלבשו בחי או בצומח, ואחר כך כשהחי אוכל הצומח, אזי עולין הנפשות מבחינת צומח לבחינת חי שהוא גבה ממנו במדרגה, אך מחמת שאין זה תכלית שלמותו עדיין, כי עיקר השלמות לחזור למעלתו לבחינת מדבר, על כן כשהבמה טהורה אוכלת הצומח, ומחמת שבהמה טהורה היא מבחינת נגה ומערב בה טוב גם כן, על כן הנפשות שבצומח אינם נלכדים ונאסרים שם כל כך, וזוכרין עדיין את מעלתו ועל כן אינם יכולים לנוח ולשקט שם בהחי הטהור, כי מתאווים לעלות לבחינת מדבר, ועל כן חוזרין ועולין בכל פעם מבטן הבהמה אל צווארה ואל פיה, ששם סמוכין ביותר לכלי הדבור שבמדבר, ועל כן היא מעלת גרה; אבל המינים הטמאים לגמרי אינם מעלין גרה, כי הנפשות המלבשות בהמאכל שאוכלים תכף כשבאים לתוך הטמאים, אזי נלכדים ונאסרין שם כל כך עד שאין יכולין לזוז ממקומן בבחינת **"נתנני ה' בידי לא אוכל קום"**, ועל כן אינם מעלין גרה.

וכן, להבדיל, האדם אינו מעלה גרה, כי אדרבא כשהנפשות הנ"ל באים לתוך גוף ישראל הם נחים ושקטים שם כי זכו לעלות למעלתו, לבחינת מדבר דקדשה, ובכח האכילה האדם מהלל להשם יתברך בבחינת **"ואכלתם וכו"** והללתם את שם ה', ואז עולין כל הנפשות הנ"ל לתכלית שלמותו. ועל כן גם אצל האדם, כשהוא שכור ומבלבל ואינו בגדר דעת האדם בשלמות, אז אין להמאכלים מנוחה גם אצלו, ועל ידי

זה מעלה גרה גם כן, ולפעמים בא להקאות על ידי זה. והסימן טהרה השני הוא "מפריס פרסה", כי עיקר קיום האדם על רגליו הוא על ידי הדעת, וכן עיקר הדבור של האדם הוא גם כן על ידי הדעת שיש בו, ובוה נבדל המדבר מן החי במה שיש לו כח הדבור והולך על רגליו בקומה זקופה. ועל כן השכור שדעתו מבלבל, אינו יכול לדבר כראוי ואינו הולך על רגליו כראוי. ועל כן המינים טהורים, מחמת שיש בהם טוב, שהוא מבחינת הדעת שהוא עיקר הטוב, על כן אף על פי שהולכים על ארבע, אף על פי כן חיות הנפשות המלבושות בהם בוקע ברגליהם ועל ידי זה מפריסין פרסה, אבל הנפשות העשוקות במינים הטמאים, הם נתפסים שם מאד עד שאין יכולין לבקע וליצא שום הארה מהם כלל, ועל כן פרסותיהם קלוטות (לקוטי הלכות - הלכות סימני בהמה וחייה טהורה א' לפי אוצר היראה - אכילה, אות צ"ח)

שבת פרה

(אוצר היראה - ארבע פרשיות, אות טו)

❖ על ידי מצוות פרה אדמה, אנו רואין שאפילו בתכלית החיצוניות, בחינת מיתה ממש רחמנא לצלן, יכולין ליחד ולקשר גם אותן המקומות להשם יתברך, ודייקא על ידי שמצמצמין את המוח לבלי להתגאות להיות איש חכם בעיניו, שירצה להשיג יותר משכלו, רק יצמצם מוחו וישפיל עצמו כאזוב ותולעת, ויסמך עצמו על אמונה, על ידי זה דייקא זוכין לטהר תכלית החיצוניות ולקשרו אל הפנימיות דקדשה (הלכות פקדון ד', אות כג):

סיפור

(ספר ימי מוהר"ג [רבי נתן] - סימנים כא-כב)

© ... ביום חמישי ערב שבועות הנזכר לעיל בבקר שמעתי מפיו הקדוש תורה שנודע לו שם בזסלב גם הביאו לו מטפליק כלי כסף חדשים ולקחם וברך שהחינו אחר כך סמוך לערב בעת שכבר התחילו להתאסף להתפלל מנחה, נפטרה אשתו הראשונה זכרונה לברכה ורבונו זכרונו לברכה עמד בשעת יציאת נשמתה וספר לי אחר כך שכאשר יצאה נשמתה בעת שעמד שם, ובודאי היה לו צער גדול מאד ובלבול המחין לפי מדרגתו, והוא היה צריך לעשת ולכוון מה שהיה צריך לטובתה אבל השם יתברך עזרו אז מאד שבעצם הצער והבלבול פעל ועשה לטובתה מה שהיה צריך והנה תכף כשנסתלקה זרזו עצמן מאד אנשי החבורה קדושה דקהילת-קודש זסלב ועסקו בקבורתה מיד בזריזות נפלאה, ולא התחילו לתבוע שום שכר קבורה מרבונו זכרונו לברכה, רק סמכו עליו בעצמו אם ירצה לתן להם אחר כך יתן והם זרזו עצמן ולקחיה מיד וקברוה במהירות גדול באפן שהיה שהות אחר קבורתה לנהא אבולת שעה מעטת ואותה השעה עלתה למניין שבעה כידוע דין זה וזה היה לנו לטובה וישועה גדולה כי על ידי זה זכינו לשמע מפיו הקדוש תורה נפלאה בחג השבועות הזה.

© והנה בתחילה נתנו לנו חדר בבית המדרש להתפלל שם אך אחר שנסתלקה צוה רבונו זכרונו לברכה שכלנו נתפלל בביתו במקום

שנסתלקה וכל ליל שבועות לא דבר עמנו כלל רק עסק בתורה בשעת סעדה בין מאכל למאכל ואחר הסעדה ישב בינינו והיה נעור בלילה עמנו יחד ואמר תיקון ליל שבועות במהירות ובהתמדה ולא פנה לשום אדם לדבר דבור בעלמא ואחר שגמר התיקון הניח עצמו מעט לנוח שעה מעטת מאד ותכף קם בזריזות והלך לטבל קדם אור היום ואחר כך התפלל עמנו יחד וכן בסעדת שחרית ביום ראשון דשבועות גם כן לא דבר מאומה, רק עסק באמירת האדרא רבא בזוהר הקדוש בכל הסעדה ובין כל מאכל ומאכל אמר ה"אדרא רבא" בקול נעים ונפלא מאד, ואחר-כך אמר דבר נאה, ונכתב במקום אחר (חיי מוהר"ן קנ"ח):

עצות ותפילות

(לקוטי עצות - מחלוקת ומריבה, ב-ג)

❖ צריך להשתדל תמיד אחר כל זכות ודבר טוב שאפשר למצא בישראל, ולדון את כל אדם לכף-זכות, אפילו החולקים עליו והמבזין אותו. ואזי יהיה ניצול תמיד ממחלקת, ועל-ידי-זה עושה כתר יקר להשם יתברך בכמה מיני אבנים טובות (לקוטי מוהר"ן א' - סימן ו'):

❖ כשיש עליו מחלקת ומריבה, והוא שותק ואינו משגיח על המחלקת והבזיונות שמבזין אותו ושומע חרפתו ואינו משיב, זה עיקר תשובתו ותקונו על כל העוונות, והוא חכם באמת, וזוכה לכבוד אלקי ולחלק טוב לעולם הבא, וזוכה להכלל בחינת אדם היושב על הכסא, שמשם יוצא המשפט על כל באי עולם (שם):

❖ ... וזכני להיות מן הנעלבים ואינם עולבים שומעים חרפתם ואינם משיבים. ולמקללי נפשי תידום. ועל כל מיני בזיונות וחרופים וגדופים שאשמע מאיזה אדם שיבוה אותי, אדום ואשתוק לו. כמו שכתוב, דום לה' והתחולל לו. ואהי כאיש אשר לא שומע ואין בפיו תכחות. כחרש לא אשמע וכאילם לא יפתח פיו. כי באמת ידעתי ה' כי כל מיני בזיונות שבעולם אינם מספיקים לי לפי גדל חטאי המרבים, כי אני נבזה יותר ויותר מכל מיני בזיונות שבעולם מה שהפה יכול לדבר, כי בעוונותי הרבים פגמתי בכבודך הגדול והקדוש, ולא כבדתי את שמך הגדול, ובזיתי את נפשי מאד על ידי עוונותי, ונתתי תוקף להדם שבחלל השמאלי שבלב. על כן בודאי חובה עלי לסבול בזיונות גדולות ושפיות דמים. לכן עזרני ה' אלקי שלא אשיב דבר למחרפי ולמבזי נפשי, למען יהיה לי לכפרה על כל עוונותי... (לקוטי תפילות א' - מתוך תפילה ו')

מכתב

(ספר אבי הנחל א' - מכתב מ"ו)

☞ ב"ה, י"ד שבט תשכ"א, טבריא.

יקרת לבי, שזכה לראות עין בעין אמתת נקדת האמת, אשרי לו. שלום רב. הוי גיוואלד, מען שלאפט. ביז ווען נאך וועט מען שלאפין (אהה, העולם ישנים, עד מתי נישן עוד). צריכין להתחזק ברצונות וכסופין טובים בהתחזקות גדול ועקשנות עצום, לחטף איזה טוב כל מה שנוכל מעט או הרבה, כתרנגול המנקר באשפה איזה חלק מגרעין. ואף-על-פי שפגמנו כמו שפגמנו, ומעשינו הם כמו שהם, ונעשה עמנו מה שנעשה, וחותרים עלינו מאד בכל יום להפילנו לגמרי חס ושלום, אף-על-פי כן מים רבים לא ישטפו את הנקדות טובות שזכינו לחטף בזה הצל עובר, כי הכל גנוז וצפון חתום ומשמר אצל הצדיק הראש בית האמתי, ובכחו הגדול יש לנו תקוה שיתהפך הכל לטובה, על-ידי התגלות ים החכמה של הצדיק המכניס בלבנו ידיעת האמונה הקדושה, ומגלה אור אלקותו יתברך.

רבנו ז"ל הזהיר באזהרה יתרה בכמה לשונות שיכריח האדם את עצמו בכל הכחות להיות אך שמח תמיד, ולהתגבר עצמו ביותר בשמחה כל-כך עד שיחטף את היגון והאנחה שהם כל המרה שחורה והעצבות - יחטף אותם ויכניסם לתוך השמחה בעל כרחם, עד שיהפך היגון ואנחה לשמחה. כי דייקא על-ידי מה שהבעל-דבר מכניס בלבו יגון ואנחה ומרה שחורה, על-ידי זה דייקא יהיה שמח מאד, כי יאמר בלבו אף-על-פי שאני רחוק כל-כך מה' יתברך אף-על-פי כן אני מזרע ישראל ולא עשני גוי, ואני זוכה לפעמים לעשות איזה נקדות טובות ואיזה מצוות ודברים טובים, ואדברא זהו עיקר שמחתי שמרחק כמוני יזכה גם-כן לעשות איזה מצוות שכל ישראל מקיימין. ומי שמתגבר את עצמו עד שבל לשמחה כזאת, עד שמהפך כל היגון ואנחה לשמחה - הוא דבר גדול מאד, ומוזה נעשה שעשועים גדולים מאד מאד למעלה למעלה בכל העולמות!

(מר' ישראל אודסר, זצ"ל - המשך)

שיחות

☞ ... אומר רבונו הקדוש בהתורה "כי מרחמם ינהגם", הגמרא אומרת: "אין אדם עובר עבירה, אלא אם כן נכנס בו רוח שטות", רוח שטות זה הפך החכמה והפך הדעת, מאין באים לעוונות? רבונו הקדוש אומר: "לא שייך לנו, רק לגויים", אז איך אנחנו יכולים חס ושלום ליפול לעוונות ולעשות עוונות? חסר הדעת, אני רוצה ואני מבין שאני צריך תמיד להודות ולהלל להשם שעשה לי נס, איש יחיד לבד נגד כל העולם, האבא והאימא והמשפחה וכל העיר, וכל העולם, איך אני הייתי בשפלות ובבזיון כזה, שאם הייתי אז, היה קשה לך איך נמצא בעולם? איך אני חיי? אי אפשר לתאר, אין דיבורים לדבר ולתאר, מה שסבלתי, וברוך השם אני רואה עכשיו שזה טוב מאד, אני מתגעגע ואומר: "הלואי שהייתי סובל יותר", אבל עכשיו, אם אני משלם מליונים, אין, עבר הזמן, אוי וי, הכבוד והגאוה והכסף זה מחשיך עיניים ונופלים, אבל מי שמחפש אמת, הוא לא מפחד משום דבר. רק לא לעשות רע, רק לעשות רצון השם יתברך, אז כל מה שלומדים, כל הספרים, הכל מאיר רבונו הקדוש, ומוצאים בכל דיבור של התורה, מה שאנחנו צריכים, איך לחיות ואיך לתקן ואיך להתקרב להשם יתברך, "רחמנא ליבא בעי", העיקר הלב, רבונו הקדוש אמר: "תנו לי את לבכם, ואני הולך אתכם בדרך חדש".

תרומות בכל סיפוי הדואר, חשבון מספר 7-2255-89 מערכת 054-8429006 או 054-8484486

אור